

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2022/749

2024/EØS/74/61

av 8. februar 2022

om endring av de tekniske reguleringsstandardene fastsatt i delegert forordning (EU) 2017/2417 som følge av overgangen til nye referanseverdier for bruk i visse OTC-derivatkontrakter(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikkel 32 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2017/2417⁽²⁾ spesifiserer blant annet klassene av OTC-derivater angitt i euro (EUR), pund sterling (GBP) og amerikanske dollar (USD) som er underlagt handelsplikten for derivater omhandlet i artikkel 28 i forordning (EU) nr. 600/2014. Klassene angitt i GBP og USD bruker LIBOR (London Inter-Bank Offered Rate) som referanseverdi.
- 2) ICE Benchmark Administration (IBA), som er administrator for LIBOR, har meddelt at GBP LIBOR- og JPY LIBOR-fastsettelsene ikke lenger vil bli offentliggjort etter utgangen av 2021, mens offentliggjøringen av visse USD LIBOR-fastsettelser vil opphøre i juni 2023. Den 5. mars 2021 bekreftet Det forente kongerikes finanstilsyn, Financial Conduct Authority (FCA), at alle LIBOR-fastsettelser enten vil opphøre å bli levert av en administrator eller ikke lenger vil være representative. I tillegg utstedte Kommisjonen, Den europeiske sentralbank i sin egenskap av banktilsynsmyndighet (ECB Banking Supervision), Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA) og Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) en felles uttalelse for på det sterkeste å oppmuntre motpartene til å slutte å bruke LIBOR-fastsettelsene, herunder USD LIBOR, som referanserente i nye kontrakter så snart som mulig og under alle omstendigheter senest 31. desember 2021.
- 3) Etter 31. desember 2021 vil motparter derfor ikke lenger kunne inngå OTC-rentederivatkontrakter som bruker GBP LIBOR som referanse, ettersom den referanseverdien vil ha opphørt, og motparter forventes ikke lenger å inngå OTC-rentederivatkontrakter som bruker USD LIBOR som referanse. Som følge av dette forventes de gjenværende transaksjonsvolumene i disse derivatene å være ikke-eksisterende eller svært lave, i likhet med deres likviditet. Det samme gjelder for handelsvolumet for de derivatene som vil bli clearet av sentrale motparter eller omsatt på handelsplasser, og det forventes at volumet eller likviditeten vil avta for derivater som bruker USD LIBOR som referanse. Disse hendelsene berettiger en endring i clearingplikens virkeområde og en påfølgende endring av delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2205⁽³⁾, der derivater som bruker GBP LIBOR og USD LIBOR som referanse, fjernes fra clearingplikens virkeområde. Som følge av dette vil de derivatklassene som for tiden er underlagt handelsplikten for derivater og bruker GBP LIBOR eller USD LIBOR som referanse, fra og med 3. januar 2022 ikke lenger oppfylle vilkåret fastsatt i artikkel 32 nr. 1 i forordning (EU) nr. 600/2014 for å gjøre derivatene omfattet av handelsplikten for derivater. Disse derivatklassene må derfor fjernes fra handelsplikens virkeområde.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 138 av 17.5.2022, s. 4, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 57/2023 av 17. mars 2023 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 77 av 26.10.2023, s. 51.

(1) EUT L 173 av 12.6.2014, s. 84.

(2) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2017/2417 av 17. november 2017 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for handelsplikten for visse derivater (EUT L 343 av 22.12.2017, s. 48.)

(3) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/2205 av 6. august 2015 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for clearingplikten (EUT L 314 av 1.12.2015, s. 13.)

- 4) Ettersom det planlagte opphøret av GBP LIBOR er fastsatt til utgangen av 2021, og de regulatoriske forventningene som uttrykkes av Kommisjonen, ECB Banking Supervision, ESMA og EBA, tilsier at motpartene skal slutte å bruke LIBOR-fastsettelsene som referanserente i nye kontrakter så snart som mulig og under alle omstendigheter senest 31. desember 2021, forventes overgangen fra LIBOR-baserte rentederivater å skje raskt. Etter 31. desember 2021 forventes det i stedet at motpartene vil handle med eller cleare andre OTC-rentederivater, særlig OTC-rentederivater som bruker de risikofrie rentene som referanse for GBP eller USD. Denne forordningen bør derfor tre i kraft umiddelbart etter at den er kunngjort.
- 5) Delegert forordning (EU) 2017/2417 bør derfor endres.
- 6) Denne forordningen bygger på det utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet («ESMA») har framlagt for Kommisjonen.
- 7) ESMA har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for verdipapirer og markeder opprettet ved artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁽⁴⁾.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endring av delegert forordning (EU) 2017/2417

I vedlegget til delegert forordning (EU) 2017/2417 utgår tabell 2 og 3.

Artikkel 2

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 8. februar 2022.

For Kommisjonen

Ursula VON DER LEYEN

President

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).